

Historia:

Posiadłości wokół Brauweiler należały do lotaryńskiego palatyna o imieniu Hermann. Jego syn Ehrenfried, zwany Ezzo poślubił tu na jednym z dworów, około roku 991, córkę cesarza Ottona II i cesarzowej Teofanu, Matyldę. Z małżeństwa Ezzona i Matyldy przyszło na świat dziesięcioro dzieci. Trzej synowie objęli wysokie pozycje w cesarstwie. Sześć córek zostało opatkami w znaczących klasztorach. Natomiast najstarsza córka, Rycheza poślubiła w roku 1013 Mieszka II.

W 1025r. korona królewska przeszła na Mieszka i Rychezę. Rycheza została pierwszą królową Polski. W roku 1024 papież Benedykt VIII zezwolił Ezzo i Matyldzie na budowę klasztoru benedyktynów w Brauweiler i ofiarował im relikwie św. Mikołaja. W tym samym roku budowę klasztoru zlecono słynnemu reformatorowi, opatowi benedyktyńskiemu Poppo von Stablo-Malmedy.

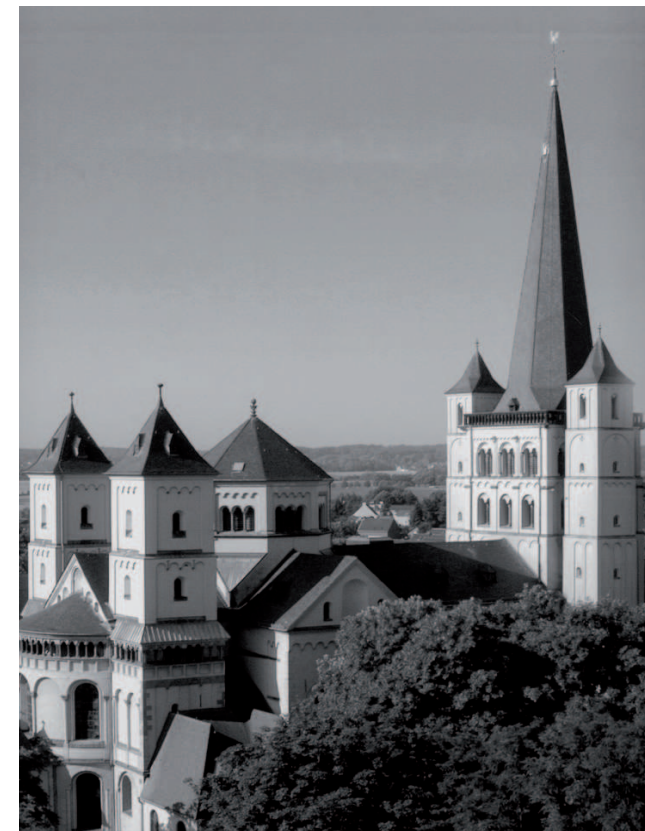
W r. 1028 arcybiskup Pilgrim oddał kościół i klasztor w opiekę świętego Mikołaja, patrona rodziny cesarskiej oraz świętego Medarda. Obaj zakonnicy żyli według reguły świętego Benedykta i zasady: ora et labora, módl się i pracuj. Czasy wysokiego rozkwitu życia duchowego przeplatały się z okresami wojen, epidemii i nieurodzaju. Z gościnności mnichów korzystać mogli zarówno biedni, jak i bogaci, pielgrzymi i królowie. 13/14 stycznia 1147 roku odwiedził klasztor św. Bernhard von Clairvaux. Cesarz Karl V zatrzymał się tu wraz z orszakiem w roku 1520 podczas podróży po swej koronacji w Aachen.

Wkrótce po zakończeniu prac przy barokowej prałaturze, na tereny Nadrenii weszły francuskie oddziały rewolucyjne w roku 1794. W wyniku sekularyzacji, Napoleon rozwiązał klasztor w roku 1802 a budynki przeznaczono na cele świeckie. Francuska administracja założyła tu obóz pracy z noclegami dla żebrzących. Zaś kościół przy opactwie został kościołem parafialnym. Z nadejściem roku 1815 prowincja nadreńska znalazła się pod panowaniem Prus. Administracja prowincjonalna zorganizowała w pomieszczeniach byłego klasztoru wychowawczy zakład pracy.

W okresie nazizmu tajna policja państwowa wykorzystwała te pomieszczenia do okrucieństw więziennych gestapo. Po zakończeniu II wojny światowej służyły one natomiast do zakwaterowania byłych robotników przymusowych. Z państwowego zakładu pracy uczyniono następnie klinikę psychiatryczną, którą zamknięto w roku 1978.

Po licznych odbudowach i odnowach, nadreński związek do spraw ochrony zabytków: Landschaftsverband Rheinland für Denkmalpflege stworzył zupełnie nowe miejsca i warsztaty pracy. Pod względem budowlanym ukazuje się przed zwiędzającymi dawnymi opactwami w postaci takiej, jak niegdyś, kiedy to mnisi opuszczali klasztor. Dziedzictwo religijne zostało przejęte przez Parafię Katolicką pod wezwaniem św. Mikołaja. W starym kościele romańskim, jak już prawie od tysiąca lat, odprawiane są liczne nabożeństwa i Msze św., podniosłą atmosferę świątyni oddają uroczyste koncerty. Kościół opacki:

Budowla kościoła wybudowanego podczas zakładania klasztoru okazała się niezbyt mocna. Główną troską Rychezy, córki pary fundatorów, Ezzo i Matyldy, stał się po powrocie do nadreńskiej ojczyzny, rodzinny klasztor w Brauweiler. Głęboką zmianę w życiu Rychezy, spowodowała śmierć jej brata Ottona w 1047. Podczas uroczystości pogrzebowych odprawianych przez biskupa Brunona, późniejszego papieża Leona IX, Rycheza złożyła przyrzeczenie zbudowania nowego, większego kamiennego kościoła. 30 czerwca 1048r. położono kamień węgielny pod nową budowlę, tak zwany kościół Rychezy. Wzorem dla ufundowanego przez Rychezę kościoła jest kościół św. Marcina (Groß St. Martin) w Kolonii. Wzniesiony na polecenie królowej Rychezy kościół już nie istnieje. Został on w latach 1136-1220 zastąpiony przez stojący do dzisiaj kościół św. Mikołaja i św. Medarda. Do śladów ówczesnej budowli należą pozostałości murów w ścianie południowej i fragment jednego z czterech filarów obecnego kościoła, kamienne reliefy, gipsowe figury apostołów w ścianie zewnętrznej, 1 fragment podłogi. Inne fragmenty podłogi znajdują się w zbiorach Reńskiego Muzeum Narodowego, podobnie jak oryginały znaków zodiaku, których zaś kopie ujrzymy w Brauweiler. Jedno z trzech pomieszczeń krypty kościoła Rychezy, pod prezbiterium, mimo zmian w XII i XIII w., związanych z budową wschodniego skrzydła obecnego kościoła, zachowało w dużej mierze swój pierwotny wygląd. Nawa główna otrzymała swoje piękno po przybudowaniu obu pół sklepieniowych w kształcie kwiatów w roku 1514. Sklepienie w stylu romańskim zostało zastąpione przez sklepienie gotyckie z malowidłami. Dwie drewniane płyty w kształcie kwiatów ze św. Mikołajem oraz Matką Bożą ozdabiają kamienie węgielne. Z malowideł ściennych z XIV i XV wieku pozostały postaci świętych oraz scena Zwiastowania. Droгоценne ołtarze, sztukatorskie kolumny i kapitele, figury świętych, grobowce opatów oraz fundatorów kościoła zostały wtopione w architekturę późnoromańską i przyczyniają się do wzniosłego piękna świątyni, jak i grupa konfesjonaliów, okazały prospekt organowy, balaski a także obrazy z okresu baroku. Wzniosła wieża zachodnia o wysokości 67m dominuje nad charakterystycznym krajobrazem pofałdowanego dachu z sześcioma wieżami. W budowli zewnętrznej kościoła widzimy kontynuację piękna z wewnątrz z uzupełnieniami z wieku XVI i XIX. Z zewnątrz dostępna jest położona pod kaplicą św. Bernarda, kaplica św. Marii z figurą Piety z XIX wieku. Okna kościelne: Okna w kościele z czasów dawnych zostały zniszczone przez wojny. W nawie poprzecznej i północnej nawie bocznej zachowały się okna z 1902r. Około roku 1965, witrażysta Franz Pauli stworzył dla świątyni nowe witraże. W chórze widoczne są elementy św. Rodziny, rodziny klasztornej i parafialnej. Tematy ze Starego Testamentu zostały podjęte w witrażach naw bocznych.

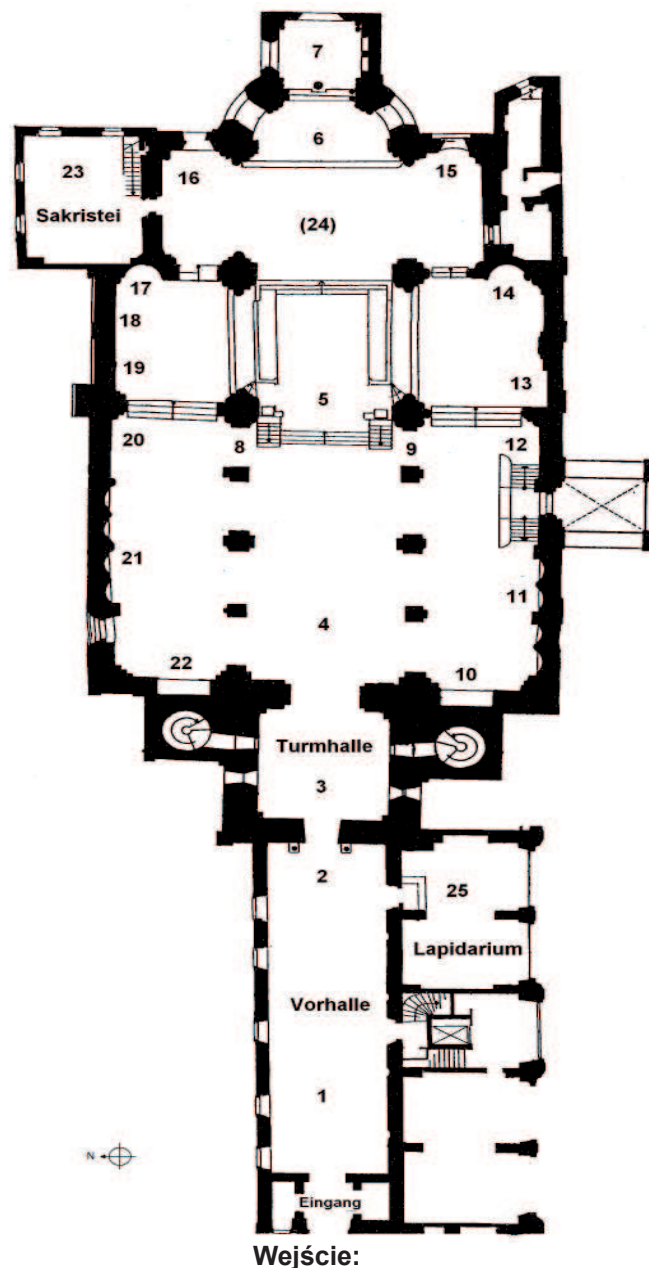

Opactwo Brauweiler

Krótki przewodnik

Dawniej kościół opacki, dziś
Kościół Parafialny pod
wezwaniam

św. Mikołaja i św. Medarda
w Brauweiler

Wejście:

Opactwo Brauweiler, Krótki przewodnik po kościele:

1. Hala przedsionkowa: powstała w 1780r. według planów mistrza budownictwa Lauxema, który zaprojektował także cały kompleks klasztorny barokowej prałatury. W niszach podłużnych ścian podziwiać można figury z terakoty, przedstawiające świętych, męczenników i archaniołów. Dostawiona tu tzw. Madonna z Kevelaer pochodzi z oderwanej kaplicy św. Laurentiusa
2. Portal zachodni: częściowo z wieku XII według wzorów z Włoszech. Obok portalu widzimy płaskorzeźby muldeńskie przedstawiające cherubiny, z prawej widzimy zaś św. Medarda, z lewej nisza z obrazem św. Mikołaja, w niszy z łukiem romańskim monumentalna drewniana figura św. Mikołaja z 1491
3. Hala wieży: parter potężnej wieży zachodniej, znajduje się tu obraz fundacyjny z roku 1657. Ukazuje on na trzech poziomach parę fundatorów Ehrenfrieda i Matyldę, papieża Benedykta VIII, patronów kościoła, dziesięcioro dzieci fundatorów oraz św. Benedykta.
4. Nawa główna: Filar z malowidłami z XIV wieku, gotyckie sklepienie z r. 1514, barokowe organy-21 regestrów, apsyda z Najświętszym Sakramentem, łuk romański, pozorne arkady
5. Ołtarz do celebry: Ambona i sedilia, wiek XX, organy chóralne z dziesięcioma regestrami, barokowe stalle.
6. Ołtarz Wielki: ołtarz romański, menza ołtarzowa z XII w. odrestaurowany w 1984r, Tabernakulum, zaraz z tyłu stoi pojedyncza marmurowa kolumna, ukoronowana rajska kapitelem
7. Kaplica św. Bernarda: na tym ołtarzu celebrował Mszę św. w 1147r Bernard von Clairvaux. Ornat znajduje się w lapidarium kościoła
8. Figura pielgrzymkowa św. Mikołaja: z roku 1180, najstarsza rzeźba św. Mikołaja w Nadrenii
9. Madonna z Brauweiler: pochodzi z XV w., znaczące dzieło sztuki nadreńskiej
10. Obraz ołtarzowy: powstał ok. 1665, dla pierwszego ołtarza barokowego w tym kościele, ściśle wzorowany na obrazie Petera Paula Rubensa „Wniebowzięcie Matki Bożej“
11. Figury biskupów: należały do ołtarza głównego, który został w XIX wieku usunięty z kościoła
12. Grobowiec opata Henryka II Vridacha (1401-1428): tu właśnie widać szczątki murów pierwotnego kościoła z czasów błogosławionej królowej Rychczy (zmarła 1063), oddzielająca, kuta żelazna krata z 1627r.
13. Grób opata Mathiasa Franka (1709-1722)
14. Ołtarz św. Antoniego: wybitne dzieło epoki renesansu, w środku ojciec mnichów, Antoni pustelnik otoczony przez cztery święte kobiety, mające

- poświadczyć odważne wyznanie wiary; predella z reliefami świętych biskupów i św. Benedykta
15. Ołtarz Maryjny: pochodzi z ok. 1180r., powstał dla krypty jako ołtarz główny, przedstawia Maryję jako Królową Nieba wraz ze swym Synem, po obu stronach patronowie parafii oraz prorocy. Po prawej stronie grobowiec pary fundatorskiej Ehrenfrieda (zm. 1034) i Matyldy (zm. 1025). Obok ponad portalem południowego chóru rzeźba Matyldy.
16. Obraz olejny ponad ołtarzem chóru zachodniego: ukazuje męczeństwo św. Laurentiusa ok. r. 258 pod panowaniem cesarza Valeriana. Ponad wejściem do zakrystii rzeźba fundatora palatyna Ehrenfrieda (Ezzo)
17. Ołtarz św. Michała: z roku 1561 uchodzi za jedno z najwybitniejszych dzieł w stylu wczesnego renesansu w całej Nadrenii. W górnej części tronuje Chrystus jako Sędzia na Sądzie Ostatecznym. Obok Niego stoją Jan i Maryja. U dołu oddzielenie błogosławionych od potępionych. Dalej św. Michał Archanioł trzymający wyrok Boży oraz 12 apostołów ze słowami: „Tak zbierzysz, jak posiałeś“, predella z Matką Bożą i czterema świętymi
18. Mosiężna płyta grobowa: grób opata Adama I, von Herzogenrath, 1467-1483
19. Grobowiec opata Edmunda Schmitza, 1722-1731
20. Grobowiec opata Arnolda Quadta, 1428-1458
21. Grupa konfesjonatów: z roku 1725, styl antwerpski, pokazuje pośrodku Boga, medaliony wskazują na Piotra z kogutem, z prawej Maria Magdalena
22. Krzyż misyjny: dzieło barokowe Gabriela de Grupello, 1644-1730, piaskowiec i specyficzny kamień z Aachen
23. Zakrystia: z 1669, barokowe wyposażenie mablone, dobrze utrzymany sufit, zwany „kolońskim“, malowidło rodziny fundatorów i opatów z Brauweiler
24. Krypta pod prezbiterium: konsekrowana w r. 1051, sklepienie muszlowe skierowane na wschód, zachowało się jedno z 3 pomieszczeń z pierwotnego kościoła Rychczy; niewykorzystane miejsce na grób Rychczy w ścianie zachodniej. Ciało spoczywa w katedrze kolońskiej. W Brauweiler zostały relikwie Rychczy sprowadzone tu w 1959r.
25. Lapidarium: służy jako skarbiec parafii do przechowywania płaskorzeźb muldeńskich, barokowych ław, ornatu Bernarda, naczyń liturgicznych i wielu innych drogocennych skarbów (można je obejrzeć podczas zwiedzania po wcześniejszym kontakcie z biurem parafialnym)